

ຍົກສູງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານ

ປອ. ບົວຈັນ ເພັງສະຫວັດ

ມະຕິຂອງສູນກາງພັກແຕ່ລະຄັ້ງລ້ວນແຕ່ຍັງຢືນວ່າ: “ພະນັກງານ ເປັນຫົນຮອນອັນປະເສີດຂອງພັກ-ລັດ, ເປັນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງພັກກັບປະຊາຊົນ, ຫຼັງຈາກພັກໄດ້ມີແນວທາງ, ນະໂຍບາຍທີ່ຖືກຕ້ອງແລ້ວ, ທຸກວຽກງານຂອງພັກ-ລັດ ຈະດີ ຫຼື ຮ້າຍ, ຈະມີໄຊ ຫຼື ປະລາໄຊ ກໍລ້ວນແຕ່ແມ່ນພະນັກງານເປັນຜູ້ຕັດສິນ”(1). ສະນັ້ນ ເພີ່ມທະວີການນຳພາ ແລະ ຍົກສູງກຳລັງແຮງສູ່ຮີບຂອງພັກແມ່ນເລີ່ມຈາກລັກສະນະທາດແທ້ຂອງພັກ ແລະ ລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ. ກ່ອນອື່ນໝົດ ຕ້ອງສ້າງຖິ່ນແຖວພະນັກງານ-ສະມາຊິກພັກ ໃຫ້ມີທັດສະນະຊື່ນຊົນກຳມະກອນ, ມີຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດສິນທຳ, ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີ, ສັດຊື່ບໍລິສຸດຕໍ່ພັກ, ຕໍ່ປະຊາຊົນ, ຕໍ່ປະເທດຊາດ ແລະ ຈຸດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ; ມີຄວາມຮູ້, ມີຄວາມສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ການເມືອງຂອງພັກ ເພື່ອຮັບປະກັນຍົກສູງບົດບາດນຳພາຂອງພັກ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍກຳລັງແຮງຂອງລັດຢ່າງໜັກແໜ້ນ.

ຕາມຄວາມຮັບຮູ້ທົ່ວໄປແລ້ວ ຄຸນທາດແມ່ນຄວາມສຳນຶກທີ່ມີເນື້ອໃນເລິກເຊິ່ງກວ້າງຂວາງ. ເມື່ອເວົ້າເຖິງຄຸນທາດຂອງພະນັກງານ

ແມ່ນເວົ້າເຖິງທັດສະນະຫຼັກໝັ້ນແນວຄິດ, ສະຕິແນວຄິດ, ຄຸນສົມບັດ, ມາລະຍາດ ແລະ ການປະພຶດຂອງພະນັກງານຜູ້ນັ້ນເອງ; ເມື່ອສັງເກດຕີລາຄາພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ, ເຂົາເຈົ້າເຄີຍໃສ່ໃຈດ້ານທັດສະນະແນວຄິດ, ສະຕິແນວຄິດ, ຄຸນສົມບັດ ແລະ ທຳທີ່ກິລິຍາມາລະຍາດໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ, ການພົວພັນກັບມະຫາຊົນອ້ອມຂ້າງ, ແບບວິທີເຮັດວຽກ ແລະ ແບບແຜນດຳລົງຊີວິດ... ຂອງພະນັກງານຜູ້ນັ້ນມີການສະແດງອອກດ້ານດີ ດ້ານອ່ອນແນວໃດ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ຢາກຈະເຂົ້າໃຈເຖິງເນື້ອໃນເລິກເຊິ່ງຂອງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດ ຕ້ອງເບິ່ງການພົວພັນຫຼາຍດ້ານ, ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວ. ຖ້າເຂົ້າໃຈຜິດ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ການຕີລາຄາພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກບໍ່ພາວະວິໄສ ແລະ ເກີດຄວາມຜິດພາດຕາມມາ.

ພະນັກງານທຸກຄົນ, ສະມາຊິກພັກທຸກສະຫາຍເຖິງຈະຢູ່ໃນຖານະຕຳແໜ່ງໃດ ກໍ

(1). ໄກສອນພົມວິຫານ, ນິພົນເລືອກເຟັ້ນ ເຫຼັ້ມ 2, ພິມປີ 1985, ໜ້າ 68, 69.

ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະເຮັດສຳເລັດທຸກໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ ຮັບມອບໝາຍ, ບໍ່ອາດຖືວ່າພະນັກງານ, ສະມາ ຊິກພັກມີຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດດີໄດ້ ໃນເມື່ອພະ ນັກງານສະມາຊິກຜູ້ນັ້ນ ບໍ່ມີນ້ຳໃຈຮັບຜິດຊອບ ພຽງພໍຕໍ່ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ແລະ ກໍບໍ່ອາດສຳນຶກ ວ່າພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກໜຶ່ງມີຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດດີໄດ້ ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມງວດ ໃນການປະຕິບັດແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ມະຕິ, ຄຳສັ່ງຂອງພັກ, ລະບອບ-ລະບຽບການ, ກົດໝາຍຂອງລັດ. ສະນັ້ນ ເວົ້າເຖິງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດສຳລັບພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ ແລ້ວ ແມ່ນເວົ້າເຖິງຄຸນລັກສະນະທີ່ຈຳເປັນໃນ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ການເມືອງທີ່ໄດ້ຮັບມອບ ໝາຍມີຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ການເຄື່ອນໄຫວປະຈຳວັນຂອງພະນັກ ງານ, ສະມາຊິກພັກ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ມີ ຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດ ເພື່ອຕອບສະໜອງກັບ ຄວາມຕ້ອງການຂອງວຽກງານ ແລະ ຄວາມຮັບ ຜິດຊອບສູງໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍ ຄວາມເປັນແບບຢ່າງນຳໜ້າໃນການເຄື່ອນ ໄຫວວຽກງານ ແລະ ດຳລົງຊີວິດແບບຄ່ອງ ແຄ້ວ, ລຽບງ່າຍ, ອ່ອນໂຍນ, ເຍືອກເຢັນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ. ກ່ອນອື່ນໝົດ ແລະ ເປັນສຳ ຄັນຕື່ມຕໍ່ ຍັງແມ່ນເວົ້າເຖິງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດ ທີ່ຮັບປະກັນໃຫ້ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ການເມືອງທີ່ ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ. ພັກເຮົາແມ່ນກອງນຳໜ້າທີ່ ມີການຈັດຕັ້ງ, ເປັນການຈັດຕັ້ງສູງສຸດຂອງຊີ

ນຊັ້ນກຳມະກອນ ແລະ ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານ, ພາລະກຳປະຫວັດສາດຂອງພັກເຮົາສຸດທີ່ ໃຫຍ່ຫຼວງ. ສະມາຊິກພັກລ້ວນແຕ່ແມ່ນຜູ້ຕື່ນ ຕົວສະໝັກໃຈຕໍ່ສູ້ຢູ່ໃນຖັນແຖວພັກ, ພວກເຮົາ ບຳລຸງສ້າງ ແລະ ຍົກສູງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດ ແມ່ນເພື່ອຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງການ ເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິຂອງຕົນໃນການພົວພັນ ສັງຄົມ.

ໃນພຶດຕິກຳຕົວຈິງ, ມີຫຼາຍບ່ອນຫຼາຍ ອົງການຍັງບໍ່ທັນເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ; ສະນັ້ນ ຍັງມີບາງສະພາວະເຮັດບໍ່ຖືກ ຕ້ອງກ່ຽວກັບພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ ເຮັດ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບ ໝາຍ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຍັງມີທຳທີ່ເຕີມແຕ່ງປົກ ປິດ, ເມີນເສີຍຕໍ່ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ, ເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບແນວທາງແຜນນະໂຍ ບາຍຂອງພັກ ໃນຂະນະນັ້ນພັດເອົາໃຈໃສ່ແຕ່ ດ້ານທີ່ຍັງອ່ອນ, ປົກພ່ອງຂອງພະນັກງານ, ສະ ມາຊິກພັກ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ແລະ ແບບແຜນດຳລົງຊີວິດ.

ຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດແມ່ນໂຄງບົນ ແລະ ທັງແມ່ນມາດຕະເກນທີ່ມີລັກສະນະປະຫວັດ ສາດ-ຕົວຈິງ. ໃນເມື່ອພື້ນຖານເສດຖະກິດ ປ່ຽນແປງ ແມ່ນໂຄງບົນກໍປ່ຽນແປງໄປນຳ, ໃນ ນັ້ນ ທັດສະນະສຳນຶກກ່ຽວກັບຄຸນທາດ, ຄຸນ ສົມບັດທີ່ຂຶ້ນກັບ ແລະ ຕິດແໜ້ນກັບພື້ນຖານ ດັ່ງກ່າວກໍປ່ຽນແປງໄປນຳ. ບໍ່ອາດເວົ້າເຖິງຄຸນ

ທາດ, ຄຸນສົມບັດແບບລວມ, ຕັດແຍກຈາກຕົວຈິງໃນສັງຄົມ, ໄກຈາກປະຫວັດສາດຕົວຈິງ, ຕັດແຍກຈາກໜ້າທີ່ການເມືອງຂອງພັກໃນແຕ່ລະໄລຍະໄດ້.

ແນ່ນອນແລ້ວວ່າ ຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດແມ່ນມີອັນລວມ, ມີອັນເປັນພື້ນຖານ ເຊິ່ງພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເວົ້າເຖິງຢູ່ສະເໝີ, ຍ້ອນວ່າຫາກຂາດສິ່ງນັ້ນ ແມ່ນຂາດມາດຕະຖານທີ່ຈຳເປັນແຖວໜ້າຂອງພະນັກງານ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນຈິດໃຈຮັບໃຊ້ການປະຕິວັດຂອງພັກອັນສຸດກົກສຸດປາຍ, ມີຄວາມບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງຕໍ່ປະເທດຊາດ, ຕໍ່ພັກ, ຕໍ່ປະຊາຊົນ, ມີນ້ຳໃຈພິລະອາດຫານໃນການນຳຕໍ່ສູ້, ມີສາຍພົວພັນສະໜິດແໜ້ນກັບມະຫາຊົນ, ມີສະຕິຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ, ລະບຽບວິໄນເຂັ້ມງວດ, ມີຄວາມດຸໝັ່ນ, ປະຢັດ, ຊື່ສັດ, ອົດທົນ, ເສຍສະຫຼະສ່ວນຕົວເພື່ອສ່ວນລວມ... ນັ້ນແມ່ນສັນຍາລັກພື້ນຖານຂອງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດສິນທຳ ເຊິ່ງພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກແຕ່ລະຄົນບໍ່ອາດຂາດໄດ້.

ແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່າ ໃນຂະບວນວິວັດການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງທຳມະຊາດ, ສັງຄົມ ກໍຄືໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບການງານຍິ່ງກ້າວຂຶ້ນ ກໍຍິ່ງເກີດຄວາມຕ້ອງການໃໝ່ທີ່ສູງກວ່າເກົ່າກ່ຽວກັບຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດຂອງຖັງແຖວພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ.

ໃນໄລຍະເຮັດການປະຕິວັດຊາດ ປະຊາທິປະໄຕໃນເມື່ອກ່ອນ ແມ່ນສຸມປາຍແຫຼມຂອງ

ການຕໍ່ສູ້ທີ່ແນໃສ່ເປົ້າໝາຍພື້ນຖານຍາດເອົາຄວາມເປັນເອກະລາດແຫ່ງຊາດນັ້ນ ແມ່ນມາດຕະຖານວັດແທກຄວາມຕ້ອງການຂອງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດຂອງພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ, ແມ່ນຄວາມຕັດສິນໃຈຕໍ່ສູ້ຕ້ານຈັກກະພັດ ແລະ ສັກດີນາ, ກຽມພ້ອມເສຍສະຫຼະເລືອດເນື້ອເພື່ອການປະຕິວັດ, ແມ່ນທຳທີ່ຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພັກ, ປະເທດຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ, ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຄອນແຄນ ແລະ ອ່ອນຍອມຕໍ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ໄພຂົ່ມຂູ່ອັນຕະລາຍໃດໆ ແລະ ບໍ່ຫຼົງເລ່ລຽມກົນອຸບາຍຊື້ຈ້າງຈອບອອຍຂອງສັດຕູ, ຈິດໃຈບຸກສັດຕູເພື່ອຍາດເອົາໄຊຊະນະເທື່ອລະກ້າວມາໃຫ້ແກ່ການປະຕິວັດ, ມີຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈມະຫາຊົນ ຮ່ວມກັບມະຫາຊົນນຳພາຂະບວນການປະຕິວັດຂອງມະຫາຊົນ, ໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມປະຊາຊົນໃຫ້ມີຄວາມຕື່ນຕົວສະໝັກໃຈໄປຕາມພັກ, ການປະຕິວັດທີ່ຮຸກຮ້ອງຕ້ອງການ... ເມື່ອການປະຕິວັດໄດ້ທັນປຸງໄປສູ່ໄລຍະໃໝ່, ໄລຍະການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ ບັນດາຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດແມ່ນແນ່ນອນຕ້ອງເປັນຄວາມຕ້ອງການທີ່ສູງສົ່ງທີ່ສຸດ ຖ້າມີຄຸນລັກສະນະຄືແນວນັ້ນ, ສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານຈຶ່ງຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍໄດ້ມານະຈິດຕໍ່ສູ້ຢ່າງແຂງແກ່ນ, ຈິດໃຈປະຕິວັດສຸດກົກສຸດປາຍ. ແຕ່ເນື້ອໃນຂອງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດບໍ່ຢຸດຢັ້ງທີ່ນັ້ນ, ຫາກຍັງເປີດກວ້າງກວ່າເກົ່າ, ເພື່ອແນໃສ່ຕອບສະ

ໜອງພາລະກິດປະຕິວັດໃນໄລຍະໃໝ່ດ້ວຍ
ຈິດໃຈຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພັກ, ຕໍ່ການປະ
ຕິວັດ, ບໍ່ພຽງແຕ່ສະແດງອອກຢູ່ໃນຈິດໃຈຕໍ່
ສູ່ຢ່າງບໍ່ຮູ້ອິດຮູ້ເລື້ອຍ, ຢູ່ໃນການກຽມພ້ອມ
ບຸກໂຈມຕີລັດຕູເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງສະແດງອອກ
ຢູ່ໃນມານະຈິດປະຕິວັດອີກ. ໃນການບຸກລະດົມ
ຊຸກຍູ້ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ ແລະ ປະຊາ
ຊົນປະຕິບັດແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍຂອງ
ພັກ ແລະ ລັດ ໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດເປັນຢ່າງດີ ເພື່ອ
ແນໃສ່ຊຸກດັນທຸກດ້ານຂອງການສ້າງລະບອບ
ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ
ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາເສດຖະກິດ, ປັບປຸງ
ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ
ເລື້ອຍໆອີກດ້ວຍ.

ສະຕິການຈັດຕັ້ງລະບຽບວິໄນໃນເງື່ອນ
ໄຂພັກນໍາພາອໍານາດການປົກຄອງ ຍິ່ງຕ້ອງ
ໄດ້ຍົກສູງຂຶ້ນຍ້ອນວ່າ ພະນັກງານຫຼາຍຄົນ
ໃນແຕ່ລະຂັ້ນໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກການ
ຈັດຕັ້ງໃຫ້ຮັບຜິດຊອບໜ້າທີ່ສໍາຄັນ; “ຖ້າບໍ່ມີ
ສິ່ງຜູກມັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດຮັດກຸມຈາກການຈັດຕັ້ງ
ເປັນຕົ້ນແມ່ນລະບຽບວິໄນ, ກົດໝາຍ, ຖ້າບໍ່
ເຂັ້ມງວດໃນການເອົາຕົນຜູກມັດກັບສິ່ງດັ່ງ
ກ່າວ ແມ່ນຈະຕົກເຂົ້າກັບສິ່ງທີ່ກະທໍາຜິດພາດ
ສິ່ງຜິດເສຍຫາຍຢ່າງໜັກໜ່ວງໃຫ້ແກ່ຜົນປະ
ໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ”.

ມີສະຕິຕໍ່ກັບການພົວພັນສະໜິດແໜ້ນ
ກັບມະຫາຊົນ ບໍ່ພຽງແຕ່ສະແດງອອກໃນດ້ານ

ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ເຂົ້າໃຈມະຫາຊົນ, ໃກ້
ຊິດຕິດແທດກັບມະຫາຊົນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ສຶກ
ສາອົບຮົມ, ຈັດຕັ້ງນໍາພາມະຫາຊົນເທົ່ານັ້ນ,
ຫາກຍັງສະແດງອອກໃນລັກສະນະທໍາທີ່ເຄົາ
ລົບສິດເປັນເຈົ້າຂອງມະຫາຊົນ ແນໃສ່ເສີມຂະ
ຫຍາຍ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ຄົບຖ້ວນໜັກແໜ້ນພື້ນ
ຖານປະຊາທິປະໄຕໃນໝູ່ມະຫາຊົນອີກດ້ວຍ.
ສະຕິເປັນເຈົ້າລວມໝູ່ ແມ່ນການສະແດງອອກ
ທີ່ສໍາຄັນຂອງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດຂອງທຸກຄົນ
ໃນປວງຊົນ ແຕ່ກ່ອນອື່ນແມ່ນພະນັກງານ, ສະ
ມາຊິກພັກ; ແມ່ນການໃຫ້ພະນັກງານທຸກຄົນ
ຕ້ອງຍົກສູງຈິດໃຈລວມໝູ່ ຍົກສູງຈິດໃຈຈິງຮັກ
ພັກດີ, ປົກປ້ອງສິ່ງທີ່ຖືກ, ຕໍານິຕິຊົມສິ່ງທີ່ຜິດ
ພາດ, ເຫັນດີເຫັນພ້ອມຮັບເອົາອັນໃໝ່, ບໍລິດ
ລະໃນການຮຽນນໍາໝູ່ຄະນະ ແລະ ລວມໝູ່ມະ
ຫາຊົນ, ບິນຂຶ້ນເປັນເຈົ້າສັງຄົມ, ເປັນເຈົ້າທໍາມະ
ຊາດ, ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະ ນັບມື້ເສີມຂະ
ຫຍາຍປະສິດທິຜົນແຫ່ງການນໍາພາທີ່ດີຕໍ່ທົ່ວ
ສັງຄົມ.

ພຶດຕິກໍາຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງ
ເທິງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດ
ມີລັກສະນະປະຫວັດສາດ-ຕົວຈິງທີ່ຕິດພັນສະ
ໜິດແໜ້ນກັບການຂະຫຍາຍຕົວກ້າວຂຶ້ນຂອງ
ການປະຕິວັດ. ສະນັ້ນ ການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຄຸນ
ທາດ, ຄຸນສົມບັດ ຈຶ່ງເປັນຄວາມຕ້ອງການຂອງ
ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກໃນທຸກໆຖານະຕໍາ
ແໜ່ງ, ນັບທັງບັນດາສະຫາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານຂະ

ບວນວິວັດວຽກງານທີ່ຍາວນານທີ່ເຄີຍຜ່ານສິ່ງ
ທ້າທາຍທົດສອບຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງໃນການ
ເຄື່ອນໄຫວຜ່ານມາແລ້ວ ໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ:
ການຝຶກຝົນຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດຂອງພະນັກ
ງານ, ສະມາຊິກພັກ ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນດ້ວຍຫຼາຍ
ວິທີການ ເຊັ່ນ: ຜ່ານການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຮ່າ
ຮຽນ, ດຳເນີນຊີວິດການເມືອງໃນບັນຕ້າງໆ,
ການອ່ານປຶ້ມ, ໜັງສືພິມຕ່າງໆ, ການເຄື່ອນ
ໄຫວພຶດຕິກຳແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ແກ້ໄຂບັນຫາ
ຕ່າງໆ; ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນ
ເອງໃຫ້ມີຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດທຽບຖານກັບ
ມາດຕະຖານໃນສັງຄົມ. ຈາກບັນດາບັນຫາທີ່
ປະກົດຂຶ້ນໃນການເຄື່ອນໄຫວຕົວຈິງຂອງພະ
ນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ຈຸດແຂງ,
ຈຸດອ່ອນຂອງຕົນກ່ຽວກັບຄຸນທາດ, ຄຸນສົມ
ບັດ ເພື່ອຈະໄດ້ກຳນົດທິດທາງວິທີການຝຶກຝົນ
ຫຼໍ່ຫຼອມໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ດ້ານອື່ນອີກໂດຍຜ່ານ
ການເຄື່ອນໄຫວພຶດຕິກຳຂອງພະນັກງານ,
ສະມາຊິກພັກ ແລະ ບັນດາການຈັດຕັ້ງພັກ ຈຶ່ງ
ສາມາດຕີລາຄາໄດ້ດ້ານແຂງ, ອ່ອນຂອງແຕ່
ລະຄົນ ເພື່ອຈະໄດ້ມີວິທີຊ່ວຍເຫຼືອປັບປຸງ, ແກ້
ໄຂທີ່ແທດຕົວຈິງ ແລະ ໂດຍຜ່ານການເຄື່ອນ
ໄຫວພຶດຕິກຳ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະສິດທິຜົນຂອງ
ການຝຶກອົບຮົມດ້ານຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດໃຫ້
ແກ່ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກເສີມຂະຫຍາຍ
ໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດທີ່ຕັ້ງໜ້າ.

ໃນໄລຍະຜ່ານມາເຫັນວ່າ: ພະນັກງານ,

ສະມາຊິກພັກຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍມີຄຸນທາດ,
ຄຸນສົມບັດອັນສູງສົ່ງ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ໃນທຸກຂົງ
ເຂດຂອງພາລະກິດປະຕິວັດ ກໍຄືທຸກແນວຮີບ
ຂອງການຕໍ່ສູ້ປົດປ່ອຍຊາດໃນເມື່ອກ່ອນ ກໍຄື
ສະໜາມຮີບແນວຄິດໃນປັດຈຸບັນ, ພະນັກງານ,
ສະມາຊິກພັກ ລ້ວນແຕ່ເປັນກຳລັງປະຈັນບານ,
ຕະລຸມບອນ, ເປັນປາຍແຫຼມເຈາະເລິກເຂົ້າບັນ
ດາເປົ້າໝາຍໄດ້ສຳເລັດຜົນ. ດ້ວຍການເຄື່ອນ
ໄຫວດັ່ງກ່າວ ແລະ ດ້ວຍການໂຄສະນາສຶກສາ
ອົບຮົມ ເຮັດໃຫ້ຖັນແຖວພະນັກງານ, ສະມາຊິກ
ພັກເປັນແບບຢ່າງນຳໜ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດ
ໜ້ແໜ້ງຄົນໃໝ່ໃນໝູ່ມະຫາຊົນເປັນຈຳນວນ
ຫຼວງຫຼາຍ. ແຕ່ກໍຕ້ອງເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນຖັນແຖວ
ພວກເຮົາກໍຍັງມີພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກຈຳ
ນວນໜຶ່ງຍັງມີຈຸດອ່ອນບົກພ່ອງ, ເສຍທາດ
ຂາດຄຸນ ແລະ ມີຄວາມຜິດພາດໃນການເຄື່ອນ
ໄຫວວຽກງານ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດ.

ໜ້າທີ່ຂອງການປະຕິວັດໃນໄລຍະປັດ
ຈຸບັນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ
ຕ້ອງຍົກສູງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດໃຫ້ເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ສູງສົ່ງກວ່າເກົ່າ ເພື່ອເພີ່ມທະວີບົດບາດ
ການນຳພາຂອງພັກ ກໍຄືການເພີ່ມທະວີກຳລັງ
ແຮງສູ້ຮົບຂອງອຳນາດລັດ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄ
ວາມເປັນເຈົ້າການຂອງບັນດາການຈັດຕັ້ງມະ
ຫາຊົນທຸກຂັ້ນ. ໃນສະພາບການປັດຈຸບັນ,
ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າຖະນຸບຳລຸງຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຄຸນ
ທາດ, ຄຸນສົມບັດໃຫ້ແກ່ຖັນແຖວພະນັກງານ,

ສະມາຊິກພັກຕາມທິດ ດັ່ງນີ້:

- ຍົກສູງມານະຈິດປະຕິວັດ, ເພິ່ງຕົນເອງ, ກຸ່ມຕົນເອງ, ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ສະຕິການຈັດຕັ້ງລະບຽບວິໄນ; ຕ້ານທ່າທິຖືກທ່າຮັບ, ເອື້ອຍອີງ, ຍ້ານຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຍ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດມະຕິຂອງພັກ ແລະ ກົດໝາຍຂອງລັດບໍ່ເຂັ້ມງວດ.

- ຍົກສູງຈິດໃຈລວມໝູ່, ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດການປົກປ້ອງອັນລວມ, ປ້ອງກັນ ແລະ ລົບລ້າງແນວຄິດອະພິສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ, ຕ້ານທຸກການກະທຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວລັກລອບ, ສໍ້ໂກງຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ລວມໝູ່.

- ຍົກສູງສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນ, ໃກ້ຊິດຕິດແທດກັບມະຫາຊົນ; ຕ້ານແນວຄິດອາຍາສິດ, ຜູກຂາດ, ອ້າຍດຽວ, ບໍ່ເຄົາລົບການຈັດຕັ້ງ ບໍ່ເຂັ້ມງວດລະບຽບວິໄນ ແລະ ກົດໝາຍ.

- ຍົກສູງນໍ້າໃຈຈົງຮັກພັກດີ, ສະຕິເຄົາລົບປົກປ້ອງສັດຈະທຳ, ສະໜັບສະໜູນທ່າທິ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ມີລັກສະນະຕັ້ງໜ້າ, ຕ້ານການລາຍງານແບບດອກໄມ້, ໄຮ້ຄວາມຈິງ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ປົກປ້ອງອັນຖືກ, ເຫັນອັນຜິດບໍ່ຕໍ່ສູ້, ຍາມໃດກໍກົມທົວເຄົາລົບ, ຕ້ານທ່າທິແກ້ແຄ້ນຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ເປັນທຳ ແລະ ສັດຊື່ເວົ້າຈິງ.

- ຍົກສູງສະຕິປົກປ້ອງຄວາມສາມັກຄີ ເປັນເອກະພາບພາຍໃນພັກ, ຄວາມຮັກແພງ

ຖານເພື່ອນສະຫາຍ, ຈິດໃຈຕຳນິຕິຊົມຕົນເອງ ແລະ ຕິຊົມກັນ, ຕ້ານການສ້າງພັກແຍກພວກ, ກຸ່ມກ້ອນ, ທ້ອງຖິ່ນ, ລູບແຂ່ງ, ເລຍຂາ, ແຕ້ມແຕ່ງ, ຕໍ່ສູ້ແບບບໍ່ມີຫຼັກການ, ຫຼັກແທ້ ແກ້ແມ່ນແບບເອົາຕົວລອດເປັນຍອດດີ.

- ຍົກສູງຈິດໃຈສະແຫວງຫາການຮຽນ, ຄວາມກ້າວໜ້າ, ປັດຮຽນໃໝ່ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຕ້ານການຄ້ານຄິດ, ຄ້ານຄື້ນຄວ້າຮ້າຮຽນ...

ທິດທາງກ່າວມາຂ້າງເທິງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກພວກເຮົາເຫັນໄດ້ເນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງຮ້າຮຽນຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມບຳລຸງສ້າງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງໜ້າທີ່ການເມືອງໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ສະພາວະເປັນຈິງຂອງຖັນແຖວພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກພວກເຮົາໃນປັດຈຸບັນ. ຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕາມທິດທາງນີ້ ແລະ ມີແຕ່ຝຶກຝົນບຳລຸງຕາມທິດນີ້ ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກທຸກຄົນຈຶ່ງມີຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດຖືກກັບຄວາມໝາຍຕັ້ງໜ້າ ແລະ ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການຕໍ່ສູ້ທີ່ເຄັ່ງຮ້ອນໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານ.

ຊີວິດຂອງພະນັກງານ ແມ່ນຊີວິດແຫ່ງການຕໍ່ສູ້, ຄວາມສຸກທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ສຸດຂອງພະນັກງານແມ່ນຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ ທີ່ພັກ, ລັດ ແລະ ປະຊາຊົນມອບໝາຍໃຫ້ຢ່າງສະຫງ່າງາມ. ເວົ້າອີກແບບໜຶ່ງແມ່ນພະນັກງານຕ້ອງຮູ້ຈັກຕໍ່ສູ້, ຮູ້ຈັດຕັ້ງ-ນຳພາ, ຮູ້

ຊອກຫາເສັ້ນທາງ, ຊື່ທິດທາງເດີນໃຫ້ມະຫາ
ຊົນ ແລະ ພ້ອມກັບມະຫາຊົນສູ່ຊົນກ້າວຂຶ້ນ,
ຫາກບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຮູ້ບຳລຸງຕົນໃຫ້ມີຊື່ສຽງ
ແລະ ເປັນຄົນດີມີຄຸນນະທຳ ເພື່ອການເຄື່ອນ
ໄຫວສວຍໂອກາດທາງຜົນປະໂຫຍດໃສ່ຕົນ
ເອງ. ການປະຕິວັດແມ່ນພາລະກິດທີ່ວິທະຍາ
ສາດ ແລະ ມັນປະຕິບັດໄປຕາມກົດເກນຂະ
ຫຍາຍຕົວຂອງວັດຖຸ ແລະ ສັງຄົມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.
ໝາກຜົນຂອງທຸກການເຄື່ອນໄຫວປະຕິວັດທີ່
ຖືກ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອມີຄວາມຮັບຮູ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໄປ
ຕາມທາງທີ່ຊື່ຖືກທິດ, ຫາກມີແຕ່ຄຸນທາດ ແລະ
ຄຸນສົມບັດປະຕິວັດແມ່ນບໍ່ທັນພຽງພໍເທື່ອ ຕ້ອງ
ມີກຳລັງຄວາມສາມາດນຳອີກ.

ພາຍໃນຖັນແຖວພວກເຮົາ ຍັງມີຄົນຄິດ
ວ່າ: ເມື່ອໄດ້ມີຄຸນທາດ, ມີຄຸນສົມບັດ, ມີຄວາມ
ທ້າວທັນແລ້ວ ແນ່ນອນຈະເຮັດໄດ້ທຸກວຽກ.
ຕາມເຂົາເຈົ້າແລ້ວ, ຄຸນທາດປະຕິວັດແມ່ນ
ຄວາມສາມາດບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຖ້າມີຄຸນທາດ,
ຄຸນສົມບັດແລ້ວຈະເຮັດວຽກໃນຖານະຕຳ
ແໜ່ງໃດ ກໍຈະເຮັດໄດ້ໝົດເຮັດດີອີກດ້ວຍ.
ຖ້າຄິດແນວນັ້ນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຍ້ອນວ່າຄຸນທາດ
ປະຕິວັດບໍ່ອາດແມ່ນປັດໄຈໜຶ່ງ ປັດໄຈດຽວສູງ
ສິ່ງ, ມີພະລັງຕັດສິນຜົນສຳເລັດ ແລະ ບໍ່ສຳເລັດ
ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະຄົນ, ມີຈິດ
ໃຈຈົງຮັກພັກດີ, ມີຄວາມທ້າວທັນຕົວຕົວປະຕິ
ວັດແຕ່ລະດັບຄວາມຮູ້ຕ່ຳ, ຄວາມຮັບຮູ້ຜິດ
ພາດຈະເຮັດການງານຫຍັງ ກໍບໍ່ອາດຫຼີກໄດ້ສິ່ງ

ທີ່ຜິດພາດທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງ ສິ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ
ນຳໄປສູ່ຄວາມທ້າວທັນຂອງຕົນເອງຖືກຫຼຸດ
ນ້ອຍຖອຍລົງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍບໍ່ຄວນຖືວ່າມີຄຸນ
ທາດ, ຄຸນສົມບັດແລ້ວ ຈະມີກຳລັງຄວາມສາ
ມາດໂລດ, ເພາະວ່າຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດຕົ້ນ
ຕໍ່ແມ່ນໝາກຜົນຂອງການຖະນຸບຳລຸງສ້າງ
ທາງດ້ານແນວຄິດຄຸນສົມບັດ; ມີລະດັບຄວາມ
ສາມາດພັດແມ່ນໝາກຜົນການຮຽນຮູ້, ການ
ຄົ້ນຄວ້າ, ການສະສົມບົດຮຽນໃນຂະບວນວິ
ວັດປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ແລະ ໝາກຜົນນັ້ນ
ຍັງແມ່ນຂຶ້ນກັບສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຳລັງ
ຄວາມສາມາດຮັບຮູ້ຂອງບຸກຄົນເທົ່ານັ້ນ.

ການສ້າງລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະ
ຊາຊົນຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ ລ້ວນແຕ່ແມ່ນວິທະ
ຍາສາດ. ຄວາມຮັບຮູ້ຢຶ່ງສູງໃນຂົງເຂດວິທະ
ຍາສາດ ຍິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຫຍັບເຂົ້າມຸ້ງກັບ
ລັດຈະທຳຂອງລັດທິສັງຄົມນິຍົມ, ຍິ່ງຍົກສູງ
ລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວ ບໍ່ພຽງແຕ່ມີຈິດໃຈທ້າວ
ທັນຫາກຍັງມີມານະຈິດອີກ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ອາດ
ເວົ້າໄດ້ວ່າ: ມີແຕ່ເມື່ອໃດພວກເຮົາມີລະດັບ
ຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດແນ່ນອນຈຶ່ງຍົກສູງໄດ້
ຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດທີ່ແທ້ຈິງທີ່ມີຄວາມໝາຍ
ພຽງພໍ ແລະ ເລິກເຊິ່ງໃນຄວາມສຳນຶກທີ່ຖືກ
ຕ້ອງແທດຕົວຈິງ.

ລະຫວ່າງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດ ແລະ ກຳ
ລັງຄວາມສາມາດມີການພົວພັນສະໜິດແໜ້ນ
ນຳກັນ. ມີຄຸນທາດປະຕິວັດ ຫຼື ເວົ້າແບບໜຶ່ງມີ

ຄວາມຫ້າວຫັນພົດພື້ນປະຕິວັດ, ມີຈິດໃຈທີ່ຈິງ
ຮັກພັກດີຕໍ່ປະເທດຊາດ, ຕໍ່ພັກ ແລະ ຕໍ່ຊົນຊັ້ນ,
ມີສະຕິຝຶກຝົນແມ່ນຈະມີຈິດໃຈມັກຮັກ ແລະ ດູ
ພື້ນໃນການຜະລິດ, ໃນວຽກງານ, ໃນການຮ້າ
ຮຽນ ຈາກນັ້ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ຕົນເອງມີຄວາມຮູ້,
ບົດຮຽນນັບມື້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ຄວາມເກັ່ງກ້າສາມາດ,
ມີປັນຍາແຫຼມຄົມແມ່ນໝາກຜົນຂອງຂະບວນ
ວິວັດຝຶກຝົນທີ່ຫຼອມຕົນເອງຢູ່ໃນຖັນແຖວການ
ຈັດຕັ້ງພັກ-ລັດ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະ
ຫາຊົນ ເຮັດໃຫ້ມີຫຼາຍຄົນກ້າວເຂົ້າສູ່ວົງການ
ເຄື່ອນໄຫວລະດັບຊາດ ແລະ ສາກົນ, ທຶນຄວາມ
ຮູ້ກ່ຽວກັບກຳລັງແຮງດ້ານຕ່າງໆມີຈຳກັດ ແຕ່
ດ້ວຍຈິດໃຈຮັບໃຊ້ຊາດໝົດຈິດໝົດໃຈ, ຮັບໃຊ້
ດ້ວຍຄວາມຄຸ່ມຄົມ ແລະ ສູ້ຊົນຮ່ຳຮຽນຢ່າງ
ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ຈຶ່ງຊ່ວຍໃຫ້ຕົນເອງມີບົດຮຽນ ແລະ ມີ
ກຳລັງຄວາມສາມາດເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້.
ແຕ່ບໍ່ຄວນເຂົ້າໃຈວ່າມີລະດັບຄວາມຮູ້, ມີ
ຄວາມສາມາດແລ້ວຈະມີຄຸນທາດປະຕິວັດ
ພຽງພໍ ກໍຄືຜູ້ມີຄວາມຮູ້, ມີກຳລັງຄວາມສາ
ມາດ ແຕ່ຂາດສະຕິຕື່ນຕົວ ບໍ່ມີໂລກະທັດ ຊິວະ
ກະທັດທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຄິດເຫັນແຕ່ຕົນເອງ, ຂັດ
ຂ້ອງເຫັນແກ່ຕົນເອງເປັນໃຫຍ່ ກໍຍາກທີ່ຈະ
ມີຈິດໃຈປະກອບສ່ວນຢ່າງສົມກຽດໃຫ້ສ່ວນ
ລວມ, ໃຫ້ແກ່ຊາດ ແລະ ໃຫ້ສັງຄົມ, ຢັ້ງໄປກວ່າ
ນັ້ນ ຍັງຈະກໍ່ຜົນເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊາດ ແລະ ສັງ
ຄົມອີກດ້ວຍ. ມີແຕ່ເພີ່ມທະວີໃນການຝຶກຝົນ
ຕົນເອງໃຫ້ມີຄຸນທາດ ຄຸນສົມບັດ ແລະ ຄວາມ

ສາມາດເທົ່ານັ້ນ ຖັນແຖວພະນັກງານ, ສະມາ
ຊິກພັກພວກເຮົາ ຈຶ່ງຮັບໃຊ້ພາລະກິດປະຕິວັດ
ຂອງພັກ-ລັດ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ຕາມທັດສະນະຂອງລັດທິມາກ-ເລນິນ,
ຄຸນທາດປະຕິວັດຈະທະວີຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງຜົນກະ
ທົບທີ່ຕັ້ງໜ້າ ກໍຕໍ່ເມື່ອຄຸນທາດປະຕິວັດຂອງ
ພະນັກງານຍັງມີຄວາມຕ້ອງການອັນຈຳເປັນ.
ທ່ານ ເລນິນ ອາຈານຜູ້ປະສານສາມາດຂອງການ
ປະຕິວັດໂລກເຄີຍໄດ້ເນັ້ນໜ້າວ່າ: ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້
ໜຶ່ງມີພຽງແຕ່ຄວາມຫ້າວຫັນ, ພົດພື້ນປະຕິວັດ
ກໍພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດການປະຕິວັດ ແຕ່ບໍ່ທັນພຽງ
ພໍເທື່ອ. ເພີ່ມຍັງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນັກປະຕິວັດ
ປະເທດລັດເຊຍບໍ່ລົດລະໃນການສຶກສາຄົ້ນ
ຄວ້າຮ່ຳຮຽນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ເພື່ອ “ເຂົາເຈົ້າຈະ
ກາຍເປັນນັກກອມມູນິດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນ
ອື່ນເກີດຄວາມຊົງຈຳຫຼາຍຢ່າງດ້ວຍຄວາມຮັບ
ຮູ້ເຂົ້າໃຈຕໍ່ບັນດາຄຳຄວາມຮູ້ທີ່ມວນມະນຸດ
ສ້າງຂຶ້ນມາໄດ້”⁽²⁾. ການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ
ແມ່ນການປະຕິວັດທີ່ຢັ້ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ເລິກເຊິ່ງ
ທີ່ສຸດ ແລະ ສຸດກົກສຸດປາຍໃນປະຫວັດສາດ
ລັດທິສັງຄົມນິຍົມ, ກອມມູນິດນິຍົມເປັນສິ່ງ
ໂດດເດັ່ນ ເປັນຕົວແທນຄວາມສິວິໄລ, ກ້າວໜ້າ

(2). ເລນິນ ນິພົນຄົບຊຸດ, ສຳນັກພິມຈຳໜ່າຍ
ຄວາມຈິງ, ຮຳໂນຍ, 1960 ເຫຼັ້ມ II, ພາກ II, ໜ້າ
441.

ທີ່ສຸດຂອງມວນມະນຸດ, ສະນັ້ນ ພວກທີ່ສ້າງ ລັດທິສັງຄົມນິຍົມບໍ່ແມ່ນພວກຄົນທີ່ມີຄວາມ ຮັບຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນດ້ານຕ່າງໆທີ່ຈຳກັດ ແລະ ອ່ອນແອ.

ຈາກປະເທດກະສິກຳຫຼ້າຫຼັງ, ການຜະ ລິດນ້ອຍກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມໂດຍກົງໂດຍບໍ່ ຜ່ານເສັ້ນທາງຂະຫຍາຍຕົວທຶນນິຍົມ, ພວກ ເຮົາບໍ່ທັນຜ່ານໂຮງຮຽນຂອງພື້ນຖານອຸດສາ ຫະກຳໃຫຍ່ທຶນນິຍົມ; ສະນັ້ນ ໃນເມື່ອລົງມືປະ ຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມຕາມທິດການຜະລິດອຸດສາ ຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ ຈຶ່ງປະສົບຫຼາຍບັນຫາ ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຖືກທຳຮັບ. ການດຳລົງຊີວິດ, ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານແຕ່ລະວັນຄຽງຂ້າງ ກັບດ້ານດີ ແລະ ດ້ານທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງສັງ ຄົມນັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງປະສົບຫຼາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ທັນ ເປັນທີ່ພໍໃຈ. ບ່ອນນີ້ ຫຼື ບ່ອນອື່ນ, ຍາມນີ້ ຫຼື ຍາມອື່ນຍັງມີຫຼາຍໆດ້ານຍັງອ່ອນແອ, ມີຫຼາຍ ອັນຍັງຝືນກັບທາດແທ້ຂອງລັດທິສັງຄົມນິຍົມ. ໜຶ່ງໃນບັນດາສາເຫດຂອງສະພາວະນັ້ນແມ່ນ ຍ້ອນລະດັບຂອງພະນັກງານ, ພິເສດແມ່ນລະ ດັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ, ຍັງມີບັນດາດ້ານ ທີ່ອ່ອນບໍ່ທັນສົມຄູ່ກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ ການໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມໃໝ່ ສັງຄົມນິຍົມ. ການປະຕິວັດຢ່າງກ້າວໄປ, ພາລະ ກິດກໍ່ສ້າງລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ ກໍ່ຍັງຂະຫຍາຍຕົວ ເຊິ່ງ

ດ້ານອ່ອນແອທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງຍັງສະແດງ ອອກຫຼາຍຢ່າງທີ່ສັບສົນ. ສະນັ້ນ ປັດຈຸບັນນີ້ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດນັ້ນ, ການບຳລຸງສ້າງຍົກລະດັບ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໄດ້ກາຍເປັນບັນຫາທີ່ ເຄັ່ງຮ້ອນ ແລະ ສຳຄັນເປັນພິເສດໃນຖັນແຖວ ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກພວກເຮົາ. ດ້ວຍເຫດ ນັ້ນ, ການເພີ່ມທະວີການນຳພາ ແລະ ກຳລັງ ແຮງສູ້ຮົບຂອງພັກ ຈຶ່ງກາຍເປັນບັນຫາທີ່ຄວນ ຮີບເອົາໃຈໃສ່ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານທິດ ສະດີມາກ-ເລນິນ, ຄວາມຮູ້ດ້ານເສດຖະກິດ, ການຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກ່ຽວກັບວິທະຍາ ສາດ, ເຕັກນິກໃຫ້ຖັນແຖວພະນັກງານ, ສະມາ ຊິກພັກ, ກ່ອນອື່ນໝົດ ແມ່ນພະນັກງານນຳພາ ຂັ້ນສູງ, ຂັ້ນກາງ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສາມາດປະ ກອບສ່ວນສ້າງແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ ຂອງພັກ ແລະ ສ້າງພື້ນຖານວິທະຍາສາດໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງ ແລະ ປະຕິບັດໄດ້.

ກຳລັງຄວາມສາມາດແມ່ນການສະແດງ ອອກຢ່າງລວມສູນຂອງລະດັບຄວາມຮັບຮູ້, ແມ່ນທຶນແຫ່ງການຮຽນຮູ້ແຕ່ລະດ້ານ, ທຶນ ແຫ່ງການສະສົມບົດຮຽນໃນການດຳເນີນວຽກ ງານຂອງແຕ່ລະຂົງເຂດ ໂດຍທີ່ພະນັກງານທີ່ ມີຖານະວຽກງານຕ່າງກັນ, ສູ້ຊິນຢູ່ແຕ່ລະຂົງ ເຂດວຽກແຕກຕ່າງກັນ, ສະນັ້ນ ຄວາມຕ້ອງ ການຂອງແຕ່ລະຄົນກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດ ກໍ່ ມີດ້ານ, ມີຈຸດຕ່າງກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ວຽກງານພະ

ນັກງານໃນໄລຍະໃໝ່ນີ້ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດແຈ້ງວ່າ: ພະນັກງານຫຼັກແຫຼ່ງແຕ່ລະຂັ້ນ, ແຕ່ລະຂະແໜງການຕ້ອງແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກຝົນທຸ່ມ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຜ່ານຂະບວນການຂອງມະຫາຊົນ, ມີທັດສະນະຫຼັກພື້ນຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ, ຮັບຮູ້ເຊື່ອມຊຶມແນວທາງຂອງພັກ, ມີຄວາມຮູ້ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ການນຳພາທຸກດ້ານ. ສ່ວນພະນັກງານອື່ນໆແມ່ນຂຶ້ນກັບທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດທີ່ຕ້ອງການເງື່ອນໄຂຕ່າງກັນ, ອັນທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງທຸກຄົນແມ່ນປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ມະຕິຂອງພັກ, ກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍຂອງລັດ, ຕ້ອງມີຄວາມຊຳນານດ້ານວິຊາສະເພາະ, ມີຄວາມສາມາດຈັດຕັ້ງ, ຊີ້ນຳ-ນຳພາແທດເຖິງຕົວຈິງ; ສຳລັບພະນັກງານຄົ້ນຄວ້າຢູ່ຂັ້ນສູນກາງຕ້ອງມີຄວາມສາມາດຄົ້ນຄິດສະຫຼຸບສັງລວມສູງ, ມີຄວາມສາມາດຄົ້ນຄວ້າສ້າງແລະ ປັບປຸງແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ; ສ່ວນພະນັກງານພື້ນຖານຕ້ອງຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ຫັນເປັນວຽກງານຕົວຈິງ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງ, ນຳພາມະຫາຊົນປະຕິບັດແນວທາງ, ມະຕິຂອງພັກຂັ້ນເທິງ ແລະ ຂັ້ນຂອງຕົນ..., ພະນັກງານວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ຕ້ອງເດີນເລີກເຂົ້າສູ່ວິຊາສະເພາະ, ເປັນນັກວິຊາການທີ່ຄົມແຫຼມ, ຢາກເຮັດໄດ້ ຕ້ອງບໍ່ລົດລະໃນການຍົກສູງຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານວິທະຍາສາດພື້ນຖານ ແລະ

ມີຄວາມຊຳນານ, ມີບົດຮຽນດ້ານປະຕິບັດຕົວຈິງ.

ຢາກຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ບົດຮຽນໃນວຽກງານ, ບໍ່ມີເສັ້ນທາງອື່ນ ນອກຈາກທຸກຄົນຕ້ອງຮຳຮຽນ, ຮຽນແລ້ວ, ຮຽນອີກ, ຮຽນຕະຫຼອດໄປ. ການຮຳຮຽນຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດແມ່ນເພື່ອເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງທຸກຄົນ, ແມ່ນຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ອາດຂາດໄດ້ໃນຊີວິດຈິດໃຈພວກເຮົາທຸກຄົນ. ເຖິງວ່າຈະຢູ່ໃນຖານະໃດ, ເຮັດວຽກງານໃດກໍຕາມ, ຈະຢູ່ໃນຂົງເຂດໃດ, ຢູ່ສະພາບແວດລ້ອມໃດກໍຕາມ ຕ້ອງຜ່ານຜ່າໄດ້ຂັ້ນຍຸງຍາກ, ສູ້ຊົນ, ອົດທົນ, ຮຳຮຽນໃຫ້ແທດເຖິງຈຸດປະສົງຄາດໝາຍຕົວຈິງ ແລະ ສູງສົ່ງ, ກຳໃຫ້ໄດ້ບັນດາຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດດີທີ່ສຸດວຽກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

ເດັດດ່ຽວຕ້ານແນວຄິດ ແລະ ທ່າທີອັດຕະວິໄສ, ເພິ່ງພໍໃຈ, ຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ, ຍ້ານຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຮຽນຕ້ອງຖືກຕຳນິວິຈານສຸດຂີດ ເພາະວ່າຄວາມຍ້ານ, ຄ້ານຮຳຮຽນມັນແມ່ນການຢັບຢັ້ງສະກັດກັ້ນຕົນເອງບໍ່ໃຫ້ກ້າວໜ້າ, ບໍ່ໄວກໍຊ້າຈະນຳໄປສູ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງໝົດກຳລັງແຮງໃຈໃນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ກາຍເປັນຄົນເສຍທາດຂາດຄຸນໃຊ້ການບໍ່ໄດ້ໃນສັງຄົມ.

ກຸ່ວກັບແບບວິທີຮຳຮຽນ ຕ້ອງສົມທົບ

ແໜ້ນລະຫວ່າງການຮຽນນຳປຶ້ມກັບການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ, ກັບການຢູ່ລວມໝູ່, ບົດຮຽນຂອງອົງການ-ຫົວໜ່ວຍວຽກງານຂອງຕົນ ແລະ ອົງການ/ຂະແໜງການອື່ນ, ບົດຮຽນຈາກມະຫາຊົນ, ບົດຮຽນຂອງປະເທດເຮົາ ແລະ ບົດຮຽນຂອງຕ່າງປະເທດ, ບົດຮຽນປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ບົດຮຽນປະລາໄຊ. ທິດສະດີຍາມໃດກໍຕ້ອງຕິດພັນກັບພຶດຕິກຳ, ພຶດຕິກຳຍາມໃດກໍຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊີ້ທິດເຍືອງທາງຈາກທິດສະດີ, ມັນສະໝອງຕ້ອງຄິດຢູ່ສະເໝີເຮັດວຽກຢ່າງປົກກະຕິ. ແນວຄິດຕ້ອງຕິດພັນກັບການເຄື່ອນໄຫວ, ນັ້ນແມ່ນແບບວິທີການຮຽນຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນ.

ການຮຽນທິດສະດີມາກ-ເລນິນ ແມ່ນຄວາມຕ້ອງການອັນຈຳເປັນສຳລັບພະນັກງານທຸກຄົນ, ຍ້ອນວ່າມີແຕ່ກຳແໜ້ນລັດທິມາກ-ເລນິນ ຈຶ່ງມີໂລກະທັດ ແລະ ຊີວະທັດທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມີຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ຈຳເປັນໃນອຸດົມການ, ຈຶ່ງມີທິດທາງໃນການຄົ້ນຄິດ ແລະ ປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງ. ຄາດໝາຍຂອງການຮຽນທິດສະດີ ມາກ-ເລນິນໃຫ້ພະນັກງານ ຄວນກຳນົດໃຫ້ຈະແຈ້ງຢ່າງໜ້ອຍພະນັກງານນຳພາ, ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງຂັ້ນສູງ, ຂັ້ນກາງ ຕ້ອງຮຽນໃຫ້ຈົບໂຄງການຫຼັກສູດທິດສະດີຂັ້ນສູງ; ພະນັກງານນຳພາ ແລະ ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງຂັ້ນພື້ນຖານຕ້ອງຮຽນຈົບ

ຫຼັກສູດທິດສະດີຂັ້ນກາງ, ພະນັກງານຮາກຖານຕ້ອງຮຽນຈົບໂຄງການຫຼັກສູດທິດສະດີຂັ້ນຕົ້ນ ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຕ້ອງຈົບທິດສະດີຂັ້ນກາງ. ໄປຄຸງຄູ່ກັບການຮຳຮຽນທິດສະດີ ມາກ-ເລນິນ, ພະນັກງານທຸກຄົນເຖິງຈະຢູ່ໃນຖານະຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່, ວຽກງານໃດກໍຕາມ ກໍລ້ວນແຕ່ຕ້ອງປະກອບໃຫ້ຕົນເອງມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວິຊາການ-ເຕັກນິກທີ່ສົມຄູ່ກັບໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

ອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ: ຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດ ແລະ ຄວາມສາມາດ ແມ່ນຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານຂອງພະນັກງານທຸກຄົນ ທີ່ເປັນພະນັກງານຂອງພັກ, ລັດ ບໍ່ອາດຂາດໄດ້. ຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດ ແລະ ຄວາມສາມາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັນແລະກັນ, ປະກອບສ້າງເປັນຄຸນນະພາບຂອງພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ. ສະນັ້ນ ພະນັກງານທຸກຄົນໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການປະຕິບັດວຽກງານ, ຮຳຮຽນ ແລະ ຝຶກຝົນຕົນເອງ ຕ້ອງໄດ້ສົມທົບແໜ້ນການຍົກສູງຄຸນທາດ, ຄຸນສົມບັດ, ຄວາມສາມາດໄປພ້ອມກັນ. ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງແທດຕົວຈິງຢູ່ໃນໜ້າທີ່ວຽກງານ ແລະ ໝາກຜົນຂອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຕົວຈິງ./.